

Aural myiasis

Daniel Jung & Mark Grønne

En 88-årig mand, der havde dialysekrævende kronisk nyreinsufficiens, biologisk aortaklap samt osteoporose og havde fået foretaget talrige venstresidige øreoperationer henvendte sig i forbindelse med ambulant hæmodialyse pga. smerter i venstre øre, og fordi han havde observeret larver som faldt ud af øregangen.

Atten måneder forinden var han blevet opereret for et større kolesteatom på venstre side. I de første ti uger efter operationen var han generet af vedvarende flåd fra øret og lettere infektion, som efterhånden aftog, hvorefter behandlingen blev afsluttet i hospitalsregi, og kontrol skulle varetages hos patientens otolog.

Myiasis, fluelarvers inficering af raskt væv, er en relativt sjælden tilstand i Norden og forekommer oftere i landlige, tropiske egne. Hunfluen lægger sin æg i nekrotisk væv, hvorefter de klækker, og larverne æder både det nekrotiske væv og det omkringliggende, raske væv [1]. Kronisk otitis media, som patienten led af, er en kendt risikofaktor for aural myiasis. Andre risikofaktorer er diabetes, lav socioøkonomisk status og svømning i stillestående vand [2].

Mastoidkaviteter er kasuistisk beskrevet som sæde for myiasis [3].

Behandlingen er oftest simpel, som i dette tilfælde, hvor larverne blev mekanisk fjernet, og patienten ved kontrol efter tre dage ikke havde resterende mider. I månederne efter dette måtte han igen behandles for otitis media.

Videomateriale

<https://rsyd.wistia.com/projects/iu8oc5et7o>

KORRESPONDANCE: Daniel Jung. E-mail: Daniel.Jung.Jensen@rsyd.dk

PUBLICERET PÅ UGESKRIFTET.DK: 13. maj 2019

INTERESSEKONFLIKTER: ingen. Forfatterens ICMJE-formularer er tilgængelige sammen med artiklen på Ugeskriftet.dk

LITTERATUR

1. Busam KJ. Dermatopathology, 2nd ed. Saunders, 2010.
2. Khan I, Muhammad AY, Javed M. Risk factors leading to aural myiasis. J Postgrad Med Inst 2006;20:1-3.
3. Adhikari P, Sinha BK, Bhattarai H et al. Myiasis infestation in postoperative mastoid cavity. Nepal Med Coll J2007;9:284-5.

UGENS BILLEDE

Nefrologisk Afdeling,
Odense Universitets-
hospital

Ugeskr Læger
2019;181:V70471